

пълнителна смѣсь отъ другитѣ две: желта и синя, т. е. зелена; желтата се допълва съ смѣсь отъ синя и червена, т. е. лилава, и синята — отъ червена и желта, т. е. оранжева. Всички заедно образуватъ бѣлата слънчева свѣтлина, която разложена на тѣзи съставни багри образува слънчевия спектъръ. Ако гледаме продължително една коя да е багра и си затворимъ очитѣ, веднага предъ насъ ще изпъкне сжщата форма въ нейната допълнителна. Окоето е така устроено, че търси винаги свѣтлината въ пълния ѝ съставъ.

Въ сжщностъ, освенъ тритѣ основни багри въ слънчевата свѣтлина, не сжществуватъ други. Многоцвѣтието на природата се схваща отъ окоето поради това, че известни предмети отблѣскватъ една отъ тѣзи багри, или тѣхния примѣсъ, споредъ което отблѣснатата става тѣхна собствена. Тритѣ багри примѣсени последователно даватъ бѣлата свѣтлина, чиято липса е черния мракъ.

Обаче, въ бояджийството всѣка багра си сжществува като отдѣлна химикалия, съ която цвѣтяваме преждитѣ и платоветѣ.

Въпрѣки това, хармонията на тѣзи багри се подчинява на физическитѣ закони на слънчевия спектъръ. Всѣкога една основна багра изглежда по-ярка когато е пълна, т. е. когато до нея стои нейната допълнителна и обратно. Ако наблюдаваме едно червено, оранжево, или желто знаме, което се отдалечава ще забележимъ, че то все повече блѣдне и въ далечината се вижда като бѣла точка. Обратното е, ако знамето е синьо, или съ примѣсъ отъ синьо: теменугово или зелено, въ далечината то се забелѣзва като черна точка. Поради това първитѣ 3 багри наричаме свѣтли, а другитѣ три — тъмни.

Свѣтлитѣ багри още се наричатъ топли и сладки, а тъмнитѣ се наричатъ студени. Багритѣ получени отъ примѣсъ на две основни сж едно безчисленно множество зависяще отъ по-голъмото или по-малко количество на тѣзи основни.

Така синя и желта дава зелена, обаче, между зелената и синята влиянието на желтата отслабва и получената е морска-зелена, която става електрикъ съ доближаването си до синята. Сжщото е въ обратна посока — влиянието на синята отслабва и зелената съ доближаването до желтата добива все по-масленъ видъ. Това влияние се чувствува и при останалитѣ. Червената, за да достигне до оранжевата се мени въ алена, огнена, оранжева и къмъ желтата вече става златиста до като стигне до чистата лимонова-желта. Въ обратенъ пътъ къмъ синята преди да дойде до лилавата съ малка доза синя е винена, следъ това лилава и